

ב. מחייב אותה בגט, אם בא להוציאה
[בנוסף לחליצה].

ג. אוסר את קרובותיה עליו כדין קרובות
אשתו.

ואילו הגט שנותן היבם ליבמתו פועל שני
ענינים:

א. אוסר אותה מדרבנן על כל האחים.

ב. המגרש עצמו נאסר בקרובותיה.

במשנה זו יתבאר תחילה, מחלוקת בין
חכמים לרבן גמליאל, ביבם אחד שחזר
ועשה את אותו ענין בשתי יבמותיו, או שני
יבמים שחזרו ועשו את אותו ענין ביבמה
אחת הנופלת לפנייהם.

ולאחר מכן מבארת המשנה לדברי הכל, את
הדין של יבם אחד שעשה ביבמתו האחת
ענין אחד מתוך ארבעת הדברים, וחזר ועשה
בה דבר נוסף אחר, מתוך הארבעה – מהו
תוקפו של המעשה השני.

והמשנה מבארת מהי משמעותו של
המעשה הנוסף, במי שעשה מאמר ביבמה,
ואחר כך חזר ועשה בה את אחד משלשת
הדברים האחרים:

או שנתן לה גט אחר המאמר, או שחלץ לה
אחר המאמר, או שבא עליה אחר המאמר
– מהו תוקף המעשה השני.

ואחר כך מבארת המשנה מהו תוקף
המעשה השני במי שנתן ליבמה גט, ואחר
כך עשה את אחד משלשת הדברים
האחרים, שעשה בה מאמר, או בא עליה, או
חלץ בה.

וממשיכה המשנה לבאר במי שחלץ ליבמה,
ואחר כך עשה בה מאמר או נתן לה גט או
בא עליה.

ומסיימת, במי שבא על יבמה, וחזר ועשה
בה מאמר או נתן לה גט או חלץ לה.

ובקצרה:

מאמר, ואחריו: גט, או חליצה, או ביאה.

גט, ואחריו: מאמר, או חליצה או ביאה.

חליצה, ואחריה: מאמר, או גט או ביאה.

ביאה, ואחריה: מאמר, או גט או חליצה.

וכל זה מדובר ביבם אחד וביבמה אחת.

לפני שמתחילה המשנה לבאר את דין היבם
האחד, העושה שני דברים ביבמתו האחת,
היא מקדימה את מחלוקת רבן גמליאל
ורבנן, במי שחזר ועושה את אותו הדבר
בשתי יבמות הנופלות לפניו משני אחים.

או אם נפלה יבמה אחת לפני שני אחים,
ועשה בה אח אחד מעשה, וחזר ועשה בה
האח השני את אותו המעשה.

רבן גמליאל אומר:

א. **אין גט** שניתן היבם ליבמה מועיל כלום,
אחר שכבר נתן גט ליבמה האחרת.

ואין המגרש נאסר בקרובותיה של היבמה
השניה שנתן לה גט, כדין המגרש יבמתו,
לפי שלא הועיל גטו כלום.